

สมโภชนักบุญเปโตรและเปาโล อัครสาวก

ข่าวดี มธ 16:13-19

¹³พระเยซูเจ้าเสด็จมาถึงเขตเมืองซีซารียาแห่งฟิลิปและตรัสถามบรรดาศิษย์ว่า “คนทั้งหลายกล่าวว่าบุตรแห่งมนุษย์เป็นใคร” ¹⁴เขาทูลตอบว่า “บ้างกล่าวว่า เป็นยอห์นผู้ทำพิธีล้าง บ้างกล่าวว่า เป็นประกาศกเอลียาห์ บ้างกล่าวว่า เป็นประกาศกเยเรมีย์หรือประกาศกองค์ใดองค์หนึ่ง” ¹⁵พระองค์ตรัสกับเขาว่า “ท่านละคิดว่าเราเป็นใคร” ¹⁶ซีโมน เปโตรทูลตอบว่า “พระองค์คือพระคริสตเจ้า พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงชีวิต” ¹⁷พระเยซูเจ้าตรัสตอบเขาว่า “ซีโมน บุตรของยอห์น ท่านเป็นสุขเพราะไม่ใช่มนุษย์ที่เปิดเผยให้ท่านรู้ แต่พระบิดาเจ้าของเราผู้สถิตในสวรรค์ทรงเปิดเผย” ¹⁸เราบอกท่านว่า ท่านคือศิลาและบนศิลานี้ เราจะตั้งพระศาสนจักรของเรา ประตูนรกจะไม่มีวันชนะพระศาสนจักรได้ ¹⁹เราจะมอบกุญแจอาณาจักรสวรรค์ให้ ทุกสิ่งที่ท่านจะผูกบนแผ่นดินนี้ จะผูกไว้ในสวรรค์ด้วย ทุกสิ่งที่ท่านจะแก้ในแผ่นดินนี้ ก็จะแก้ในสวรรค์ด้วย”

1. ท่านละคิดว่าเราเป็นใคร

เมืองซีซารียาแห่งฟิลิปเดิมชื่อเมืองพานิอัส (Panias) อยู่ห่างจากทะเลสาบกาลิลีไปทางตะวันออกเฉียงเหนือประมาณ 40 กิโลเมตร พื้นที่ปกครองของกษัตริย์เฮโรด อันติปาส ประชากรส่วนใหญ่ไม่ใช่ชาวยิว พระเยซูเจ้าจึงมีเวลาอยู่กับบรรดาศิษย์ตามลำพัง

ที่เมืองพานิอัส เฮโรดมหาราช ผู้เป็นพระราชบิดา ได้ทรงสร้างวิหารใหญ่ ทำด้วยหินอ่อนสีขาวเพื่อถวายแด่ซีซาร์ซึ่งเป็นเทพเจ้าแห่งโรม ต่อมาฟิลิปบุตรชายได้ต่อเติมและประดับประดาวิหารนี้ให้สวยตระการตายิ่งขึ้นไปอีก แล้วเปลี่ยนชื่อเมืองจากพานิอัสมาเป็นซีซารียาซึ่งแปลว่าเมืองของซีซาร์ และเพิ่มชื่อของตนคือฟิลิปต่อท้ายเข้าไปด้วย เพื่อให้แตกต่างจากเมืองซีซารียาอีกแห่งหนึ่งซึ่งตั้งอยู่ริมฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

ณ เมืองซีซารียาแห่งฟิลิปซึ่งมีวิหารยิ่งใหญ่ตระการตาถวายแด่ซีซาร์ผู้เกรียงไกรตั้งตระหง่านอยู่เบื้องหน้านี้เอง ที่ช่างไม้ชาวกาลิลีผู้ไร้บ้าน ไร้เงินทอง ไร้อนาคตเพราะถูกกล่าวหาว่าสอนผิดความเชื่อจะต้องนับเวลาถอยหลังรอความตาย กำลังตั้งคำถามกับบรรดาศิษย์ของตนว่า “คนทั้งหลายกล่าวว่าบุตรแห่งมนุษย์เป็นใคร” (มธ 16:13)

ถ้าพระองค์ไม่ใช่พระเจ้าจริงก็คงไม่กล้าตั้งคำถามแบบนี้ ที่นี้ และเวลาอย่างนี้แน่
คำตอบที่ได้คือ “บ้างกล่าวว่า เป็นยอห์นผู้ทำพิธีล้าง” (มธ 16:14)

ยอห์นคือผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดในยุคนั้นจนกษัตริย์เฮโรดผู้ทรงสั่งให้ตัดศีรษะของท่านยังหวาดระแวงว่าพระเยซูเจ้าอาจเป็น “ยอห์นผู้ทำพิธีล้างที่กลับคืนชีพจากบรรดาผู้ตาย” (มธ 14:2)
“บ้างกล่าวว่า เป็นประกาศกเอลียาห์” (มธ 16:14)

ชาวยิวถือว่าเอลียาห์คือประกาศกยิ่งใหญ่ที่สุด ท่านจะกลับมาเพื่อเตรียมทางให้แก่พระเมสสิยาห์ (มลค 4:5) ทุกวันนี้ ขณะกินเลี้ยงปัสกา ชาวยิวยังเตรียมเก้าอี้ว่างไว้สำหรับท่าน โดยหวังว่าท่านยังกลับมาเร็วเท่าใด พระเมสสิยาห์ก็จะยิ่งเสด็จมาเร็วเท่านั้น

“บ้างกล่าวว่า เป็นประกาศกเยเรมีย์” (มธ 16:14)

ชาวยิวเชื่อกันว่าก่อนบรรพบุรุษของพวกเขาจะถูกกวาดต้อนไปกรุงบาบิโลน เยเรมีย์ได้นำกระโจมนัดพบ ทีบพันธสัญญา และพระแท่นเผากำยานออกจากพระวิหารไปซ่อนไว้ในถ้ำแห่งหนึ่งแถบภูเขาเนโบ และจะนำกลับมาประดิษฐานไว้ก่อนพระเมสสิยาห์จะเสด็จมาเพื่อให้พระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้ากลับมาอยู่ท่ามกลางประชากรอีกครั้งหนึ่ง (2 มลค 2:1-12)

เมื่อประชาชนคิดว่าพระเยซูเจ้าคือยอห์นผู้ทำพิธีล้าง หรือประกาศกเอลียาห์ หรือประกาศกเยเรมีย์ จึงเท่ากับว่า **พวกเขายกพระองค์ไว้ ณ จุดสูงสุดเท่าที่มนุษย์คนหนึ่งพึงได้รับ** เพราะท่านเหล่านี้ล้วนเป็นผู้เตรียมทางให้แก่พระเมสสิยาห์ผู้เป็นพระบุตรของพระเจ้า

ทว่าสิ่งที่คนอื่นพูดถึงพระองค์มีหรือจะสำคัญเทียบเท่าความเชื่อของตนเอง พระองค์จึงตรัสถามบรรดาอัครสาวกว่า **“ท่านละคิดว่าเราเป็นใคร”** (มธ 16:15)

เปโตรทูลตอบว่า **“พระองค์คือพระคริสตเจ้า พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงชีวิต”** (มธ 16:16)

คำตอบของเปโตรคงช่วยให้พระเยซูเจ้าใจชื้นขึ้นเป็นกอง เพราะอย่างน้อยก็ยังมีคนหนึ่งที่รับรู้พระองค์เป็นใครและเป็นอะไร

คำว่า **“พระคริสตเจ้า”** เป็นภาษากรีก ส่วน **“พระเมสสิยาห์”** เป็นภาษาฮีบรู ทั้งสองคำมีความหมายเดียวกันคือ **“ผู้ที่ได้รับการเจิม”**

เพราะฉะนั้น หากจะถามว่าพระเยซูเจ้า**เป็นใคร** คำตอบแบบเปโตรก็คือ **“พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงชีวิต”** และถ้าจะถามว่าพระองค์**เป็นอะไร** คำตอบก็คือ **“ผู้ที่พระเจ้าทรงเจิมไว้ให้เป็นกษัตริย์ เพื่อกอบกู้มวลมนุษย์ให้รอดพ้นจากความตายฝ่ายวิญญาณ”**

จากเหตุการณ์ที่เมืองซีซารียาแห่งฟิลิป เราอาจสรุปแนวทางในการดำเนินชีวิตได้สองประการ กล่าวคือ

1. แม้เราจะยกพระเยซูเจ้าไว้สูงสุดจนเทียบชั้นกับประกาศกเอลียาห์และเยเรมีย์แล้วก็ตาม แต่ก็ยังไม่เพียงพอ เหตุผลเห็นได้จากคำพูดของจักรพรรดิโนเลียโนที่ว่า **“ข้าพเจ้ารู้จักมนุษย์มากมายหลายคน แต่พระเยซูคริสตเจ้าทรงเป็นมากกว่ามนุษย์”**

ด้วยเหตุนี้ พระเยซูเจ้าจึงตรัสว่า **“ซีโมน บุตรของยอห์น ท่านเป็นสุขเพราะไม่ใช่มนุษย์ที่เปิดเผยให้ท่านรู้ แต่พระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์ทรงเปิดเผย”** (มธ 16:17)

พูดง่าย ๆ ก็คือ เป็นพระบิดาที่ทรงเปิดเผยให้เปโตรรู้จักพระเยซูเจ้า ดังนั้น เราจึงต้องหมั่นวอนขอพระบิดาเจ้า โปรดให้เรารู้จักพระเยซูเจ้ามากขึ้น จะ**ได้รักและดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของพระองค์ยิ่งขึ้น**

2. ไม่เป็นการเพียงพอที่จะรู้จักพระเยซูเจ้าโดยอาศัยคำบอกเล่าของผู้อื่น เราต้องค้นให้พบและรู้จักพระองค์ด้วยตัวของเราเอง

หากพระองค์ตรัสถามว่า “ท่านล่ะคิดว่าเราเป็นใคร” เราต้องตอบด้วยตัวของเราเองให้ได้ ไม่เว้นแม้แต่บุคคลผู้ยิ่งใหญ่อย่างปิลาต ซึ่งถามพระองค์ว่า “ท่านเป็นกษัตริย์ของชาวยิวหรือ” ก็ยังต้องหันกลับไปค้นหาคำตอบด้วยตนเอง เพราะพระองค์ทรงย้อนว่า “ท่านถามดังนี้ด้วยตนเอง หรือผู้อื่นบอกท่านถึงเรื่องของเรา” (ยน 18:33-34)

เราอาจเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านพระคัมภีร์ เทววิทยา หรือคำสอน แต่ตราบไต่ที่เรา ยังไม่สามารถค้นพบและรู้จักพระองค์ด้วยตัวของเราเอง ตราบนั้นความรู้ที่จำเรียนมาก็ยังคงเป็นเพียงความรู้มือสองที่ช่วยให้เรา “รู้เกี่ยวกับ” พระเยซูเจ้าเท่านั้น แต่ยังไม่ “รู้จัก” พระองค์!

2. ท่านคือศิลาและบนศิลานี้ เราจะตั้งพระศาสนจักรของเรา

ที่มาของพระวาจานี้คือ “ท่านคือ ‘เปโตรส’ และบน ‘เปตรา’ นี้ เราจะตั้งพระศาสนจักรของเรา” (มธ 16:18)

คำกรีก “เปโตรส” (Petros) คือ “เปโตร” เป็นชื่อเฉพาะ ไม่มีคำแปล ส่วน “เปตรา” (petra) แปลว่า “ศิลา”

หากแปลตามต้นฉบับภาษากรีกจะได้ความว่า “ท่านคือเปโตร และบนศิลานี้ เราจะตั้งพระศาสนจักรของเรา”

ซึ่งสอดคล้องกับความเชื่อของชาวยิวซึ่งถือว่า “ศิลา” คือองค์พระผู้เป็นเจ้าเอง

- “พระองค์ทรงเป็นศิลา พระราชกิจของพระองค์ก็ดีพร้อม” (ฉธบ 32:4)

- “บรรดาศัตรูน่าจะเข้าใจว่า พระผู้ปกป้องเขาไม่เหมือนเรา ซึ่งเป็นศิลาแห่งอิสราเอล” (ฉธบ 32:31)

- “ไม่มีผู้ใดศักดิ์สิทธิ์เหมือนพระยาห์เวห์ ไม่มีศิลาใดเหมือนพระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย” (1 ซมอ 2:2)

- “ใครเล่าเป็นพระเจ้านอกจากพระยาห์เวห์ ใครเล่าเป็นหลักศิลาถ้าไม่ใช่พระเจ้าของเรา” (สดด 18:2, 31)

ส่วนในพระธรรมใหม่ “ศิลา” คือองค์พระเยซูเจ้าเอง

- “บรรดาอัครสาวกและประกาศกเป็นรากฐาน มีพระคริสตเยซูทรงเป็นศิลาหัวมุม” (อฟ 2:20)

- “รากฐานที่วางไว้แล้วนี่คือพระเยซูคริสตเจ้าและไม่มีใครวางรากฐานอื่นได้อีก” (1 คร 3:11)

- “จงเข้าไปเฝ้าพระองค์ผู้ทรงเป็นศิลาทรงชีวิตซึ่งมนุษย์ละทิ้งไป แต่พระเจ้าทรงเลือกสรรไว้และมีค่าประเสริฐ ดังที่มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า ‘เราเลือกศิลาประเสริฐและวางไว้ในนครศิโยนเป็นศิลาหัวมุม ทุกคนที่มีความเชื่อในศิลานี้จะไม่ต้องอับอายเลย’” (1 ปต 2:4,6)

จากพระคัมภีร์ที่ยกมาแสดงว่า พระเยซูคริสตเจ้าทรงเป็น “ศิลาหัวมุม” และทรงเป็นรากฐานแท้จริงของพระศาสนจักร หากปราศจากพระองค์ พระศาสนจักรย่อมไม่อาจตั้งอยู่ได้

แต่ด้วยเจตนาเล่นคำ ชื่อของ “เปโตร” ในภาษากรีกจึงถูกแปลตามชื่อ “เคฟาส” (Kephass) ในภาษาอาราเมอิกซึ่งบังเอิญหมายถึง “ศิลา” เราจึงได้สำนวนแปลว่า “ท่านคือศิลา และบนศิลานี้ เราจะตั้งพระศาสนจักรของเรา” (มธ 16:18)

ใช่ เปโตรคือ “ศิลา” แต่ไม่ใช่ “ศิลาหัวมุม”

ท่านคือ “ศิลาแรก” ของพระศาสนจักรซึ่งพระองค์กำลังสถาปนาขึ้น เพราะว่าท่านเป็น “มนุษย์คนแรก” ที่รู้และเชื่อว่าพระเยซูเจ้าคือพระคริสตเจ้า ผู้เป็นบุตรของพระเจ้าผู้ทรงชีวิต (มธ 16:16)

ด้วยเหตุที่เปโตรเป็นสมาชิกคนแรกของพระศาสนจักร ท่านจึงเป็นรากฐานและเป็นเสมือนเชื้อแบ่งที่ทำให้มีสมาชิกคนอื่นตามมาอีกมากมายทุกยุคทุกสมัย

ส่วนผู้ก่อตั้งและเป็น “ศิลาหัวมุม” ของพระศาสนจักรคือองค์พระเยซูคริสตเจ้าเอง !

เพราะฉะนั้น หากเรารักนักบุญเปโตรผู้เป็นศิลาแรกมากเท่าใด เรายิ่งต้องรักพระเยซูเจ้าผู้ทรงเป็นศิลาหัวมุมมากขึ้นเท่านั้น

3. ประตูนรกจะไม่มีวันชนะพระศาสนจักรได้

เราอาจเข้าใจความหมายของ “ประตูนรกจะไม่มีวันชนะพระศาสนจักรได้” (มธ 16:18) ได้ดังนี้

“ประตู” มีไว้เพื่อ ปิด ควบคุม กักขัง จำกัดเขต

“นรก” ตรงกับภาษากรีก “ades” (ฮาเดส) และภาษาอังกฤษ “Hades” (เฮดีส) ซึ่งมีความหมายตามตัวอักษรคือ “สถานที่ที่มองไม่เห็น” เดิมชาวยิวเชื่อว่าคนตายทุกคนไม่ว่าดีหรือเลวจะไปรวมกันอยู่ในสถานที่ที่มองไม่เห็นนี้ คำ “เฮดีส” แรกเริ่มจึงหมายถึงแดนผู้ตาย แต่ต่อมาพัฒนาเป็นสถานที่สำหรับคนบาปพักรอการตัดสิน และหมายถึงนรกในที่สุด

เมื่อพระเยซูเจ้าตรัสว่า “ประตูนรกจะไม่มีวันชนะพระศาสนจักรได้” จึงหมายความว่า “ประตูแห่งแดนผู้ตายจะไม่มีทางปิดขังคนคนหนึ่งซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งพระศาสนจักรได้เลย”

เพราะคนคนนั้น “คือพระคริสตเจ้า บุตรของพระเจ้าผู้ทรงชีวิต” (มธ 16:16)

พระองค์ทรงกล่าวเช่นนี้ก็เพื่อทำนายถึงการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์เอง และเปโตรได้ประกาศยืนยันความจริงนี้ในวันเปเนเทกอสเตว่า “พระเจ้าทรงบันดาลให้พระองค์กลับคืนพระชนมชีพ พ้นจากอำนาจแห่งความตาย เพราะความตายยึดพระองค์ไว้ได้อำนาจอีกต่อไปไม่ได้” และอีกตอนหนึ่งว่า “เพราะพระองค์จะไม่ทรงละทิ้งข้าพเจ้า (คือพระเยซูเจ้า) ไว้ในแดนผู้ตาย และจะไม่ทรงปล่อยผู้ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ให้เน่าเปื่อย” (กจ 2:24,27)

นอกจากเป็นการทำนายถึงการกลับคืนพระชนมชีพแล้ว เราอาจเข้าใจความหมายอีกนัยหนึ่งว่า ประตูนรกคืออำนาจแห่งความชั่วร้าย ซึ่งไม่มีทางจะเอาชนะหรือทำลายพระศาสนจักรของพระเยซูคริสตเจ้าได้เลย

4. สิทธิและหน้าที่ของพระศาสนจักร

เพื่อให้พระศาสนจักรบนความเชื่อของเปโตรมีความมั่นคง พระเยซูเจ้าจึงทรงมอบสิทธิและหน้าที่พิเศษให้แก่ท่านอีกด้วย

1. “เราจะมอบกุญแจอาณาจักรสวรรค์ให้” (มธ 16:19)

ในพระธรรมใหม่ ผู้ถือกุญแจคือพระเยซูเจ้าเอง “เราเป็นผู้มีชีวิต เราตายไปแล้ว แต่บัดนี้เรามีชีวิตอยู่ตลอดนิรันดร เรามีอำนาจ (ต้นฉบับภาษากรีกคือ *kleis* แปลว่า “กุญแจ”) เหนือความตายและเหนือแดนผู้ตาย” (วิว 1:18)

และ “พระองค์ผู้ศักดิ์สิทธิ์ ผู้ทรงสัตย์ ผู้ทรงถือกุญแจของกษัตริย์ดาวิด เมื่อพระองค์ทรงเปิด ไม่มีผู้ใดปิดได้ และเมื่อพระองค์ทรงปิด ก็ไม่มีผู้ใดเปิดได้” (วิว 3:7)

ข้อความหลังนี้ช่างคล้ายกับพระวาจาของพระเจ้าจอมโยธาที่มีถึงเอลียาซิมผ่านทางประกาศกอิสยาห์ว่า “เราจะวางกุญแจพระราชวังของกษัตริย์ดาวิดไว้บนปากของเขา ถ้าเขาเปิด จะไม่มีผู้ใดปิด ถ้าเขาปิด จะไม่มีผู้ใดเปิดได้” (อสย 22:22) นั่นคือ พระองค์ทรงตั้งเอลียาซิมให้เป็นผู้ดูแลพระราชวังของกษัตริย์ดาวิดแทนเซบนา มีอำนาจเต็มในการสั่งเปิดประตูพระราชวังในยามเช้า และปิดในยามเย็น

หมายความว่า พระเยซูเจ้าทรงมอบกุญแจอาณาจักรสวรรค์ของพระองค์แก่เปโตร เพื่อให้ท่านเป็นผู้ดูแลอาณาจักรสวรรค์และ “**เปิดประตูต้อนรับคนทุกชาติ**” ทั้งที่เป็นยิวและไม่ใช่อยิว

ดังที่ท่านได้เปิดประตูต้อนรับดวงวิญญาณสามพันดวงในวันเพนเทกอสเต (กจ 2:41) รวมถึงดวงวิญญาณของโครเนลิอัสซึ่งเป็นนายทหารต่างชาติ (กจ 10) อีกทั้งในการประชุมที่กรุงเยรูซาเล็ม ท่านได้ผลักดันให้ชาวดีเผยแผ่ไปสู่คนต่างศาสนาด้วยการยืนยันว่า “พี่น้องทั้งหลาย ท่านรู้แล้วว่า ตั้งแต่แรกเริ่ม พระเจ้าทรงเลือกสรรข้าพเจ้าในหมู่ท่านทั้งหลาย เพื่อให้คนต่างศาสนาได้ฟังพระวาจาที่เป็นข่าวดีจากปากของข้าพเจ้าและมีความเชื่อ” (กจ 15:7)

2. “ทุกสิ่งที่ท่านจะผูกบนแผ่นดินนี้ จะผูกไว้ในสวรรค์ด้วย ทุกสิ่งที่ท่านจะแก้ในแผ่นดินนี้ ก็จะแก้ในสวรรค์ด้วย” (มธ 16:19)

คำว่า “ผูก” และ “แก้” เป็นสำนวนที่ชาวยิวนิยมใช้กับคำตัดสินด้านกฎหมายของอาจารย์หรือรบปีผู้มีชื่อเสียง ผูกหมายถึงไม่อนุญาต และแก้หมายถึงถึงอนุญาต

เท่ากับว่าพระเยซูเจ้าทรงมอบภาระรับผิดชอบอันหนักหน่วงไว้บนปากของเปโตร ท่านต้องให้คำแนะนำและนำพาพระศาสนจักร ท่านต้อง “**ตัดสินใจ**”ว่าจะอนุญาตหรือไม่อนุญาต ซึ่งการตัดสินใจของท่านย่อมส่งผลอันใหญ่หลวงต่อวิญญาณของมนุษย์ทั้งในโลกนี้และในโลกหน้า

นี่คือความยิ่งใหญ่ของเปโตร !

ส่วนนักบุญเปาโล ท่านกล่าวว่าไว้ในบทอ่านที่สองของวันนี้ว่า “ชีวิตของข้าพเจ้ากำลังจะถูกถวายเป็นเครื่องบูชาอยู่แล้ว ถึงเวลาแล้วที่ข้าพเจ้าจะต้องจากไป” (2 ทธ 4:6)

แสดงว่าท่านไม่ได้คิดแม้แต่คิดเดียวว่าท่านกำลังจะถูกประหาร แต่กลับคิดว่าชีวิตของท่านกำลังจะได้รับการถวายเป็นเครื่องบูชาแด่พระเจ้า

อันที่จริง หลังจากกลับใจแล้ว ท่านได้ถวายทุกสิ่งทุกอย่างแด่พระเจ้า ไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สินเงินทอง ความรู้ที่ได้ร่ำเรียนมา เวลา พลังกาย พลังใจ หรือแม้แต่สติปัญญาอันเฉียบแหลมของท่าน ท่านก็ทูลถวายแด่พระองค์จนหมด

เหลือก็เพียงแต่ชีวิตของท่านซึ่งยังไม่ได้ถวายแด่พระเจ้า แต่ท่านก็พร้อมและเต็มใจที่จะถวายแด่พระองค์ด้วยความยินดี

ท่านจึงพูดได้อย่างเต็มปากเต็มคำว่า “ข้าพเจ้าต่อสู้มาอย่างดีแล้ว ข้าพเจ้าวิ่งมาถึงเส้นชัยแล้ว ข้าพเจ้ารักษาความเชื่อไว้แล้ว ยังเหลืออยู่ก็เพียงมงกุฎแห่งความชอบธรรม ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพิพากษาอย่างเที่ยงธรรมจะประทานให้ข้าพเจ้าในวันนั้น” (2 ทธ 4:7-8)

และนี่คือความยิ่งใหญ่ของเปาโล !

ทั้งเปโตรและเปาโลซึ่งเราร่วมใจกันสมโภชในวันนี้ เป็นผู้ยิ่งใหญ่ก็เพราะท่านทั้งสองเป็นผู้สืบสานภารกิจของพระเยซูคริสตเจ้า พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงชีวิต !